Prolog: Podstawy programowania logicznego

Programy do uruchomienia Prologa

- https://wiki.ostrowski.net.pl/prolog/ na bazie https://tau-prolog.org/
- https://swish.swi-prolog.org/

Wstęp

Prolog (Programming in Logic) to jeden z najstarszych i najbardziej znanych języków programowania deklaratywnego. Został stworzony w latach 70-tych XX wieku przez Alaina Colmeraura i Phillipa Rousselota. Jest to język, w którym programista opisuje problem w postaci faktów, reguł i zapytań, a system komputerowy samodzielnie wyciąga wnioski i szuka rozwiązań.

Zastosowania Prologa

Prolog jest szeroko stosowany w dziedzinach, które wymagają rozwiązywania problemów logicznych, takich jak:

- Sztuczna inteligencja (AI): Prolog jest używany do tworzenia systemów eksperckich, systemów wnioskowania i robotyki, gdzie konieczne jest podejmowanie decyzji na podstawie dostępnych danych.
- Analiza i przetwarzanie języka naturalnego: Prolog znajduje zastosowanie w przetwarzaniu języka naturalnego (NLP), ponieważ potrafi analizować i przetwarzać struktury językowe.
- Bazy danych: Prolog może być używany do tworzenia baz danych i systemów wyszukiwania, w których relacje między danymi są wyrażone za pomocą faktów i reguł.
- Rozwiązywanie problemów matematycznych: Dzięki swojej logice, Prolog jest wykorzystywany do rozwiązywania problemów związanych z teorią grafów, szukaniem ścieżek, algorytmami planowania i innymi problemami kombinatorycznymi.

Drzewo Genealogiczne

To jest fakt w Prologu, który opisuje relację „rodzic”. W tym przypadku:

```
rodzic(jozef,jacek) oznacza, że Józef jest rodzicem Jacka.
```

Fakty w Prologu są podstawowymi stwierdzeniami, które są uznawane za prawdziwe. Każdy fakt składa się z predykatu (np. rodzic) i argumentów (np. jozef i jacek), które stanowią dane związane z tym predykatem.

W Prologu \+ oznacza negację. Jest to operator, który sprawdza, czy wyrażenie jest fałszywe. Możesz to rozumieć jako zapytanie „Czy to nie jest prawda?”. Operator \+ działa jak negacja logiczna w innych językach programowania.

Przykład użycia negacji:

```
\+ rodzic(jozef, jacek).
```

To zapytanie sprawdza, czy Józef nie jest rodzicem Jacka. Jeśli fakt rodzic(jozef, jacek) nie jest zapisany w bazie danych, wynik będzie prawda (ponieważ negacja fałszywego stwierdzenia daje prawdę). Jeśli taki fakt istnieje, wynik będzie fałsz.

Negacja w Prologu działa w następujący sposób:

- \+ A będzie prawdą, jeśli A jest fałszywe.
- \+ A będzie fałszem, jeśli A jest prawdą.

Przykłady:

- Jeśli mamy fakt `rodzic(jozef, jacek)`, zapytanie `\+ rodzic(jozef, jacek).` zwróci fałsz.
- Jeśli mamy zapytanie `\+ rodzic(krzysztof, jacek).` (które nie jest zapisane jako fakt w bazie), to zwróci prawdę.

Predykaty i reguły:

```
% fakty
małżeństwo(jacek,iza).
małżeństwo(andrzej,anna).
małżeństwo(jan,krystyna).
małżeństwo(jozef,halina).
małżeństwo(cezary,cecylia).
małżeństwo(henryk,hanna).
małżeństwo(darek,dorota).

% dzieci(jacka i iza)
rodzic(jacek,krzys).
rodzic(iza,krzys).
rodzic(jacek,ola).
rodzic(iza,ola).
rodzic(iza,julek).

%dzieci anrzej i anna
rodzic(andrzej,jas).
rodzic(anna,jas).

% dzieci jana i krystyny
rodzic(krystyna,iza).
rodzic(krystyna,jagoda).
```

```
rodzic(krystyna,andrzej).
rodzic(krystyna,jurek).
rodzic(jan,iza).
rodzic(jan,jagoda).



rodzic(jan,andrzej).
rodzic(jan,jurek).

% dzieci cezary i cecylia
rodzic(cecylia,halina).
rodzic(cezary,halina).

% dzieci dorota i darek
rodzic(dorota,danuta).
rodzic(dorota,nadzieja).
rodzic(darek,danuta).
rodzic(jacek,nadzieja).

% dzieci jozefa i haliny
rodzic(halina,jacek).
rodzic(halina,hanna).
rodzic(halina,piotrek).

rodzic(jozef,jacek).
rodzic(jozef,hanna).
rodzic(jozef,piotrek).

rodzic(adam,julek).

kobieta(iza).
kobieta(jagoda).
kobieta(ola).
kobieta(krystyna).
kobieta(halina).
kobieta(hanna).
kobieta(cecylia).
kobieta(dorota).
kobieta(anna).
kobieta(nadzieja).

%reguły

mężczyzna(X) :- \+ kobieta(X).
ojciec(X,Y) :- rodzic(X,Y), mężczyzna(X).
matka(X,Y):- rodzic(X,Y), kobieta(X).
dziecko(X,Y) :- rodzic(Y,X).

wnuk(X,Y) :- dziecko(D,Y), dziecko(X,D).

rodzeństwo_n(X,Y) :-
```

```
  matka(M,Y),
  matka(M,X),
  ojciec(O,Y),
  ojciec(O,X), X \= Y.

rodzeństwo_p(X,Y) :-
  matka(M,Y),
  matka(M,X),
  ojciec(O1,Y),
  ojciec(O2,X),
  X \= Y,
  O1 \= O2.

rodzeństwo_p(X,Y) :-
  matka(M1,Y),
  matka(M2,X),
  ojciec(O,Y),
  ojciec(O,X),
  X \= Y,
  M1 \= M2.

rodzeństwo(X,Y) :-
  rodzeństwo_n(X,Y);
  rodzeństwo_p(X,Y).

siostra(X,Y) :- rodzeństwo(X,Y), kobieta(X).
brat(X,Y) :- rodzeństwo(X,Y), mężczyzna(X).

mąż(X,Y) :-
  mężczyzna(Y),
  małżeństwo(X,Y),
  kobieta(Y).

żona(X,Y) :-
  kobieta(X),
  małżeństwo(X,Y),
  mężczyzna(Y).
```

Przykładowe zapytania:

```
% Zapytania do modelu Prolog
% Komentarze wyjaśniające, co każde zapytanie robi

% Pytanie 1: Sprawdzamy, czy Jacek i Iza są małżeństwem.
% Zapytanie sprawdza fakt w bazie danych
małżeństwo(jacek, iza).  % Oczekiwana odpowiedź: tak (True)

% Pytanie 2: Sprawdzamy, kto jest ojcem Krzysia.
% Zapytanie testuje regułę "ojciec"
ojciec(X, krzys).  % Oczekiwana odpowiedź: X = jacek
```

```
% Pytanie 3: Sprawdzamy, kto jest matką Oli.
% Zapytanie testuje regułę "matka"
matka(X, ola).  % Oczekiwana odpowiedź: X = iza

% Pytanie 4: Kto jest dzieckiem Jacka?
% Zapytanie testuje regułę "dziecko"
dziecko(X, jacek).  % Oczekiwana odpowiedź: X = krzys ; X = ola ; X =
nadzieja

% Pytanie 5: Sprawdzamy, czy Krzysiu i Ola to rodzeństwo.
% Zapytanie testuje regułę "rodzeństwo_n" (rodzeństwo na podstawie tych
samych rodziców)
rodzeństwo_n(krzys, ola).  % Oczekiwana odpowiedź: tak (True)

% Pytanie 6: Kto jest wnukiem Jana?
% Zapytanie testuje regułę "wnuk"
wnuk(X, jan).  % Oczekiwana odpowiedź: X = iza ; X = jagoda ; X = andrzej ;
X = jurek

% Pytanie 7: Sprawdzamy, czy Iza i Jagoda są siostrami.
% Zapytanie testuje regułę "siostra"
siostra(iza, jagoda).  % Oczekiwana odpowiedź: tak (True)

% Pytanie 8: Kto jest mężem Anny?
% Zapytanie testuje regułę "mąż"
mąż(X, anna).  % Oczekiwana odpowiedź: X = andrzej

% Pytanie 9: Kto jest żoną Jana?
% Zapytanie testuje regułę "żona"
żona(X, jan).  % Oczekiwana odpowiedź: X = krystyna

% Pytanie 10: Kto jest bratem Izy?
% Zapytanie testuje regułę "brat"
brat(X, iza).  % Oczekiwana odpowiedź: X = andrzej ; X = jurek

% Pytanie 11: Kto jest ojcem Jasem?
% Zapytanie testuje regułę "ojciec"
ojciec(X, jas).  % Oczekiwana odpowiedź: X = andrzej

% Pytanie 12: Sprawdzamy, czy Jacek i Halina są małżeństwem.
% Zapytanie testuje fakt w bazie danych
małżeństwo(jacek, halina).  % Oczekiwana odpowiedź: nie (False)

% Pytanie 13: Kto jest ojcem Jagody?
% Zapytanie testuje regułę "ojciec"
ojciec(X, jagoda).  % Oczekiwana odpowiedź: X = jan

% Pytanie 14: Kto jest matką Krystyny?
% Zapytanie testuje regułę "matka"
matka(X, krystyna).  % Oczekiwana odpowiedź: brak odpowiedzi, ponieważ nie
mamy takiego faktu
```

```
% Pytanie 15: Kto jest rodzeństwem Haliny?
% Zapytanie testuje regułę "rodzeństwo"
rodzeństwo(X, halina).  % Oczekiwana odpowiedź: X = cezary ; X = cecylia

% Pytanie 16: Kto jest siostrą Izy?
% Zapytanie testuje regułę "siostra"
siostra(X, iza).  % Oczekiwana odpowiedź: X = jagoda
```

Zagadka kryminalna

W Prologu \= oznacza nierówność.
To jest operator porównania, który sprawdza, czy dwie wartości (lub zmienne) są różne.
W tym przypadku:
X \= 0 oznacza, że X jest różne od 0.

Predykaty i reguły:

```
% Fakty
osoba(tomasz, 55, stolarz).
osoba(krzysztof, 25,
piłkarz).
osoba(krzysztof, 25,
rzeźnik).
osoba(piotr, 25, złodziej).
osoba(anna, 39, chirurg).

romans(anna, piotr).
romans(anna, krzysztof).
romans(agnieszka, piotr).
romans(agnieszka, tomasz).

zamordowana(agnieszka).
prawdopodobnie_zamordowana(a
gnieszka, kij_golfowy).
prawdopodobnie_zamordowana(a
gnieszka, łom).

pobrudzony(tomasz, krew).
pobrudzony(agnieszka, krew).
pobrudzony(krzysztof, krew).
pobrudzony(krzysztof,
błoto).
pobrudzony(piotr, błoto).
pobrudzony(anna, krew).
```

W Prologu _ jest tzw. anonimową zmienną. Oznacza to, że nie interesuje nas wartość tej zmiennej i nie będziemy jej używać w dalszej części programu. Prolog przyjmuje ją, ale nie przypisuje jej żadnej konkretnej wartości.

W Prologu możesz używać _, gdy nie zależy ci na wynikach tej zmiennej, np. w przypadku:

```
motyw(X, zazdrość) :-
    kobieta(X),
    zamordowana(O),
    romans(O, M),
    romans(X, M),
    X \= O.
```

W przypadku powyższym, zmienna M w regule romans(O, M) jest używana, ponieważ sprawdzamy romans między O a M, ale jeśli w innym przypadku nie chcemy używać jakiejś zmiennej, zapisujemy ją jako _:

```
romans(_, _). % przykładowy zapis,
który oznacza, że nie zależy nam na
wartościach
```

To mówi Prologowi: „Przyjmij wszystkie możliwe

```
posiada(tomasz,
sztuczna_noga).
posiada(piotr, rewolwer).

podobne_obrażenia(sztuczna_n
oga, kij_golfowy).
podobne_obrażenia(noga_od_st
ołu, kij_golfowy).
podobne_obrażenia(łom,
kij_golfowy).
podobne_obrażenia(nożyczki,
nóż).
podobne_obrażenia(but_piłkar
ski, kij_golfowy).

% Fakty o płci
mężczyzna(piotr).
mężczyzna(krzysztof).
mężczyzna(tomasz).

kobieta(anna).
kobieta(agnieszka).

% Reguły
posiada(X, but_piłkarski) :-
osoba(X, _, piłkarz).
posiada(X, piłka) :-
osoba(X, _, piłkarz).
posiada(X, nóż) :- osoba(X,
_, rzeźnik).
posiada(X, nóż) :- osoba(X,
_, chirurg).
posiada(X, nożyczki) :-
osoba(X, _, chirurg).
posiada(X, łom) :- osoba(X,
_, złodziej).
posiada(X, noga_od_stołu) :-
osoba(X, _, stolarz).

posiada(X,
narzędzie_zbrodni) :-
    posiada(X, rewolwer);
    posiada(X, nóż);
    posiada(X, kij_golfowy);
    posiada(X, nożyczki);
    posiada(X,
but_piłkarski);
    posiada(X,
noga_od_stołu);
    posiada(X,
```

wartości, ale nie będziemy ich używać ani sprawdzać”.

Zatem _ pełni rolę zmiennej, której wartości nie będziemy wykorzystywać w dalszej logice.

```
sztuczna_noga);
    posiada(X, łom).

podejrzany(X) :-
    zamordowana(O),
prawdopodobnie_zamordowana(O
, Y),
    podobne_obrażenia(N, Y),
    posiada(X, N).

motyw(X, zazdrość) :-
    mężczyzna(X),
    zamordowana(O),
    romans(O, X).

motyw(X, zazdrość) :-
    kobieta(X),
    zamordowana(O),
    romans(O, M),
    romans(X, M),
    X \= O.

motyw(X, pieniądze) :-
    mężczyzna(X),
    osoba(X, _, złodziej).

morderca(X) :-
    podejrzany(X),
    zamordowana(O),
    motyw(X, _),
    pobrudzony(O, S),
    pobrudzony(X, S).

motyw_mordercy(M) :-
    morderca(X),
    motyw(X, M).
```

Odpowiedz na pytania:

Kto posiada narzędzia zbrodni ?
`posiada(X, narzędzie_zbrodni).`

Kto jest podejrzany o morderstwo?
`podejrzany(X).`

Jakie motywy zbrodni miały poszczególne osoby?
`motyw(X, M).`

Kto jest mordercą?
`morderca(X).`

Jaki motyw miał morderca?

```
motyw_mordercy(M).
```

Struktury listowe w języku Prolog

Struktury listowe w języku **Prolog** stanowią podstawowy mechanizm reprezentacji zbiorów danych. Listy są strukturami rekurencyjnymi, co umożliwia ich elastyczne przetwarzanie.

Definicja listy

Lista w Prologu to uporządkowany zbiór elementów, zapisany w nawiasach kwadratowych i oddzielony przecinkami:

```
[el1, el2, el3]
```

Lista może być również pusta:

```
[]
```

Operacje na listach

Dostęp do elementów

Lista może być rozbita na głowę (pierwszy element) i ogon (reszta listy):

```
[H|T]
```

1. **H** – głowa listy (head)
2. **T** – ogon listy (tail)

Przykład:

```
?- [H|T] = [1,2,3].
H = 1,
T = [2,3].
```

Sprawdzanie przynależności

Operator `member/2` sprawdza, czy element należy do listy:

```
member(X, [a,b,c]).
```

Łączenie list

Operator `append/3` służy do łączenia dwóch list:

```
append([1,2], [3,4], Result).
Result = [1,2,3,4].
```

Długość listy

Predykat `length/2` służy do określania długości listy:

```
length([a,b,c], N).
N = 3.
```

Rekurencja na listach

Ze względu na rekurencyjny charakter list, większość algorytmów operujących na listach korzysta z rekurencji.

Przykład sumowania elementów listy:

```
sum([], 0).
sum([H|T], S) :-
    sum(T, S1),
    S is H + S1.
```

Lista jako struktura danych

Listy mogą zawierać zmienne, inne listy, a także złożone struktury:

```
[[a,b], [c,d]]
```

Mogą także być niedomknięte (ang. open-ended lists):

```
[1,2|X]
```

Jest to przydatne przy konstruowaniu dynamicznych list.

Wypisywanie elementów listy

Predykat wypisujący każdy element listy w osobnej linii:

```
print_list([]).
print_list([H|T]) :-
    write(H), nl,
    print_list(T).
```

Przykład użycia:

```
?- print_list([apple, banana, cherry]).
apple
banana
cherry
```

Wyodrębnianie pierwszego elementu listy

Aby uzyskać pierwszy element listy, możemy użyć dopasowania wzorców (pattern matching) z użyciem operatora |.

Przykładowy predykat:

```
first_element([H|_], H).
```

1. **[H|_]** – dopasowuje listę, gdzie `H` to pierwszy element, a `_` ignoruje resztę.
2. **H** – zmienna zwracająca pierwszy element.

Przykład użycia:

```
?- first_element([a, b, c], X).
X = a.
```

Wyodrębnianie drugiego elementu listy

Aby uzyskać drugi element listy, możemy użyć dopasowania wzorców, omijając pierwszy element.

Predykat:

```
second_element([_, Second|_], Second).
```

1. **[_, Second|_]** – ignoruje pierwszy element (`_`), przypisuje drugi do zmiennej `Second`, a resztę ignoruje.

Przykład użycia:

```
?- second_element([x, y, z], X).
X = y.
```

Wyodrębnianie ostatniego elementu listy

Aby uzyskać ostatni element listy, możemy wykorzystać rekurencyjne dopasowanie wzorców.

Predykat:

```
last_element([X], X).
last_element([_|T], X) :-
    last_element(T, X).
```

1. **[X]** – dopasowanie jednoelementowej listy (ostatni element).
2. **[_|T]** – rekurencyjne przeszukiwanie ogona listy, aż zostanie tylko jeden element.

Przykład użycia:

```
?- last_element([a, b, c, d], X).
X = d.
```

Wywołania rekurencyjne:

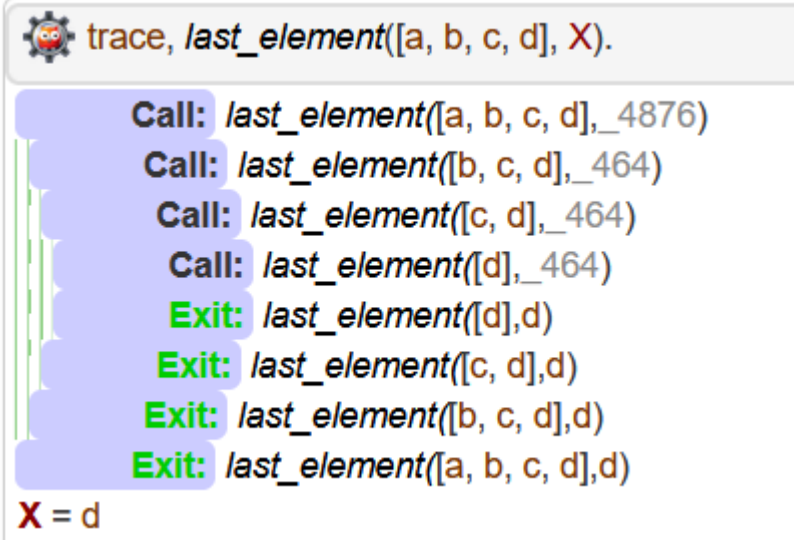

Znajdowanie elementu w liście

Aby sprawdzić, czy dany element znajduje się w liście, można skorzystać z wbudowanego predykatu `member/2`, albo zdefiniować własną wersję.

Wersja oparta na rekurencji:

```
in_list([X|_], X).
in_list([_|T], X) :-
    in_list(T, X).
```

1. **[X|_]** – dopasowanie, jeśli pierwszy element listy to szukany element.
2. **[_|T]** – rekurencyjne przeszukiwanie ogona listy.

Przykład użycia:

```
?- in_list([1, 2, 3, 4], 3).
true.

?- in_list([a, b, c], d).
false.
```

Alternatywa: użycie wbudowanego predykatu `member/2`:

```
?- member(3, [1,2,3,4]).
true.
```

Sprawdzanie, czy lista jest uporządkowana rosnąco

Predykat sprawdzający, czy elementy listy numerycznej rosną lub są równe (nie maleją):

```
sorted_asc([]).
sorted_asc([_]).
sorted_asc([X, Y | T]) :-
    X =< Y,
    sorted_asc([Y | T]).
```

1. **[]** i **[_]** — lista pusta lub jednoelementowa jest uporządkowana.
2. **[X, Y | T]** — sprawdzamy, czy pierwszy element jest mniejszy lub równy drugiemu, a następnie rekurencyjnie resztę listy.

Przykład użycia:

```
?- sorted_asc([1, 2, 2, 4, 5]).
true.

?- sorted_asc([1, 3, 2, 4]).
false.
```

Wstawianie elementu do listy uporządkowanej rosnąco

Predykat, który wstawia element `X` do posortowanej listy rosnącej `List`, zwracając nową listę `Result`, również uporządkowaną rosnąco:

```
insert_sorted(X, [], [X]).
insert_sorted(X, [H|T], [X,H|T]) :-
    X =< H.
insert_sorted(X, [H|T], [H|R]) :-
```

```
    X > H,
    insert_sorted(X, T, R).
```

1. Jeśli lista jest pusta, nowa lista to `[X]`.
2. Jeśli `X` jest mniejsze lub równe pierwszemu elementowi `H`, wstawiamy `X` przed `H`.
3. W przeciwnym razie rekurencyjnie wstawiamy `X` w ogon listy.

Przykład użycia:

```
?- insert_sorted(3, [1, 2, 4, 5], Result).
Result = [1, 2, 3, 4, 5].
```

Sortowanie listy metodą wstawiania

Predykat sortujący listę numeryczną rosnąco za pomocą algorytmu sortowania przez wstawianie (*insertion sort*).

Definicja:

```
insert_sorted(X, [], [X]).
insert_sorted(X, [H|T], [X,H|T]) :-
    X =< H.
insert_sorted(X, [H|T], [H|R]) :-
    X > H,
    insert_sorted(X, T, R).

insertion_sort([], []).
insertion_sort([H|T], Sorted) :-
    insertion_sort(T, SortedT),
    insert_sorted(H, SortedT, Sorted).
```

Opis działania:

1. `insert_sorted/3` – wstawia element w odpowiednie miejsce w posortowanej liście.
2. `insertion_sort/2` – rekurencyjnie sortuje ogon listy i wstawia bieżący element.

Przykład użycia:

```
?- insertion_sort([4, 1, 3, 2], Sorted).
Sorted = [1, 2, 3, 4].
```

Obliczanie długości listy

Predykat `length_list/2` oblicza długość listy – czyli liczbę jej elementów – za pomocą rekurencji.

Definicja:

```
length_list([], 0).
```

```
length_list([_|T], N) :-
    length_list(T, N1),
    N is N1 + 1.
```

1. **[]** – pusta lista ma długość 0.
2. **[_|T]** – ignorujemy pierwszy element i rekurencyjnie liczymy długość ogona listy, zwiększając wynik o 1.

Przykład użycia:

```
?- length_list([a, b, c, d], N).
N = 4.
```

Alternatywnie, można użyć wbudowanego predykatu `length/2`:

```
?- length([a, b, c, d], N).
N = 4.
```

Sumowanie elementów listy

Predykat `sum_list/2` oblicza sumę wszystkich elementów numerycznych znajdujących się w liście.

Definicja:

```
sum_list([], 0).
sum_list([H|T], Sum) :-
    sum_list(T, Rest),
    Sum is H + Rest.
```

1. **[]** – suma pustej listy to 0.
2. **[H|T]** – dodajemy bieżący element `H` do sumy pozostałych elementów `T`.

Przykład użycia:

```
?- sum_list([1, 2, 3, 4], S).
S = 10.
```

Można również użyć wbudowanego predykatu `sum_list/2`, który działa identycznie:

```
?- sum_list([1,2,3,4], S).
S = 10.
```

Średnia arytmetyczna elementów listy

Predykat `average_list/2` oblicza średnią arytmetyczną wszystkich elementów numerycznych w liście.

Wymaga dwóch pomocniczych predykatów:

- `sum_list/2` – oblicza sumę elementów,
- `length_list/2` – oblicza długość listy.

Definicja:

```
sum_list([], 0).
sum_list([H|T], Sum) :-
    sum_list(T, Rest),
    Sum is H + Rest.

length_list([], 0).
length_list([_|T], N) :-
    length_list(T, N1),
    N is N1 + 1.

average_list(List, Avg) :-
    sum_list(List, Sum),
    length_list(List, Length),
    Length > 0,
    Avg is Sum / Length.
```

Opis działania:

1. Najpierw obliczamy sumę elementów listy.
2. Następnie obliczamy jej długość.
3. Obliczamy średnią jako `Sum / Length`.

Przykład użycia:

```
?- average_list([2, 4, 6, 8], A).
A = 5.0.
```

Uwaga: predykat sprawdza, czy długość listy jest większa od zera, aby uniknąć dzielenia przez zero.